Kondor Katalin: Ilyen a boksz?

2026 szeptember 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Elrepült a homokzsák, s nem el?ször vág bennünket állon, no meg vélhet?en nem utoljára.

Tényleg, milyen a boksz? A régi slágerben úgy dalolták, hogy „Nyisd ki a szemed és csukd be a szád, mert állcsúcson vág a homokzsák. Az érveidre is keszty?t húzz, kinyújtanak, ha mellé nyúlsz. Itt jobb, ha ütsz, mint ha

rosszat szólsz, kemény légy, mint a Rolling Stones.” Nem idézem tovább, sokan ismerik a régi LGT-dalt, melynek egyik strófája tehát arról szól, hogy legyünk résen, mert állon leszünk vágva netán. Nos, hogy miért idéztem a régi slágert? Azért, mert elrepült a homokzsák, s nem el?ször vág bennünket állon, no meg vélhet?en nem utoljára.

Történt ugyanis, hogy egyik ismer?söm, mert tudja, hogy opera és minden jó zene rajongója volnék, elküldte nekem azt a Facebook-áradatot, melyben nyilván a háttérben meghúzódó feneked?k összegy?jtötték azokat a mocskos szidalmakat, melyek az Operaház jelenlegi f?igazgatója, azaz Ókovács Szilveszter ellen szóltak. Kénytelen vagyok leírni, hogy nem vagyok a Facebookon, mi több, nem is leszek, de ez a küldemény, a számos trágár, undorító, s minden emberi mértéket túlhaladó, nyilván provokációs céllal „meggyártott” szitkozódást tartalmazta. Mert nálunk – nyilván másutt is – mindenki azt hazudja a Facebookon, amit csak akar. Trágárkodhat, szitkozódhat, hazudhat, rágalmazhat. Minden konkrét vádpont közlése nélkül.

A „vélemények” színvonala döbbenetes volt. Káromkodó jelz?k, hazug, azaz nem bizonyított állítások, csupa trágárság, szóval az új id?k új lehet?sége, azaz, hogy a Facebookon mindent, de mindent, a legtrágárabb, legundorítóbb, bizonyíték nélküli hazugságokat, véleményeket is le lehet írni, persze névtelenül, az bizony elborzasztott. Ide jutottunk. Aki nyitott szemmel él és figyel a világra, annak nem lehet kérdés, hogy ez már mindennek a legalja.

Ez jogállam? Ahol névtelenül elkövetni mindent lehet? Tényleg mindent lehet? Hol van az törvénybe iktatva, hogy a nyilvánosság el?tt lehet trágárkodni, mocskolódni, „jópofizni” más kárára? Szólaljanak már meg a jogászok! Miért t?rik, hogy beleragadjunk a legmocskosabb sárba?

Sem Ókovács Szilveszterrel, sem más intézmények vezet?ivel, továbbá politikusokkal sem kenyerem és nem is szándékom foglalkozni. Prókátora sem vagyok senkinek. De felteszem a kérdést újból, ez jogállam? Ahol egyeseknek szabad trágárul üvöltözni, a magánélet „függönye” mögül kikiabálni, minden rágalmat „eldalolni”, köztörvényes b?nöket elkövetni egyes személyek ellen, s bizonyítékok nélkül gy?lölködni? Miért kell ezt nekünk elt?rni? Miért nem követeljük a rágalmazóktól a bizonyítékokat? Hová süllyedünk még? Ki válaszol erre? Ki akar ilyen környezetben élni? A rágalom az szólásszabadság? Hol vannak a jog tudorai? Hová vezet ez az erkölcsi süllyedés? Hová? Megmondom, a nihilbe. Hogy mi a nihil? Az azt jelenti, hogy semmi. Üresség, céltalanság, az értékeknek és az igazságnak a semmibevétele. A bizonyíték nélküli rágalmazások sora. Ide jutottunk. S ehhez nem kell Operaház-igazgató, félre ne értse senki, hogy ?t akarnám megvédeni. Nem az én asztalom. Ám a tisztességes magatartást, hangnemet, a vádak bizonyítását igenis követelem. Nem egyedül. Minden tisztességes ember ezt tenné. Remélem.

A bokszot emlegettem fentebb. A boksz – bár nem kedvelem – nem ilyen. Az egy intenzív, teljes testet megmozgató küzd?sport, amelyben a küzd?k csak az öklüket használják a támadáshoz és a védekezéshez is, méghozzá szigorú szabályok szerint. Na, ez a mesében meg a sportban így van, ám a nagybet?s Életben nincs így. Ott ugyanis szabályt – a tisztesség szabályait – nyugodtan lehet megsérteni, lehet hazudni, átkozódni, hamisítani, azaz mindent lehet, következmények nélkül, felel?sséget nem vállalva, csak pusztuljon a másik. A fentebb emlegetett facebook-áradat ezt bizonyítja. Magyarán azt, hogy nincsenek már társadalmi normák, nincsenek közéleti értékek, szabályok, nincs rend – ha van is – nem kötelez? a betartásuk.

Azért rend mégis van. Itt-ott legalább is. A minap kedvenc benzinkutamnál tankoltam, s a pénztárcámból kiesett talán, ha kétszáz forint aprópénz. Azonnal leguggoltam, hogy el?kaparjam az autóm alól. S akkor odajött egy rend?r, vélhet?leg ? is tankolt, s felszólított, hogy ne térdeljek ott, mert nem áll jól nekem, s egy mellém beálló kocsi el is üthet. Viszont ? rögvest kikaparta a minimális aprópénzt az autóm alól. Nem ütötte el senki, mindenesetre hálásan megköszöntem neki, némiképp dadogva, a segítséget, s megállapítottam, milyen jó, hogy néha ilyen is a boksz. S az is eszembe jutott, hogy talán lesz még egyszer, ha nem is ünnep a világon, de legalább jogálom helyett igazi jogállam is.

Kondor Katalin

A szerz? újságíró

www.magyarnemzet.hu

Ajánló